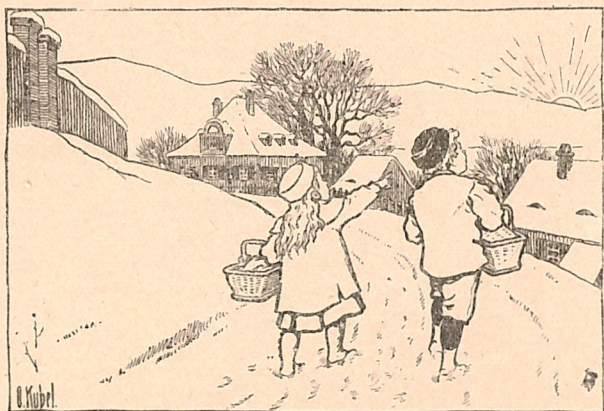

се разхладятъ. Днитъ бѣха дълги. День-година, както казватъ старитъ хора. Откато съмне до като мръкне, минаваха цѣли 13—14 часа. Нощитъ пѣкъ бѣха къси. Не можешъ да се наснишъ. Сутринъ слънцето мнозина сварваше на легло.

Сега деньтъ става късъ, а нощта нараства. Въздухътъ и земята лека-полека изстиватъ. Става хладно.

Вчера бѣ паднала и мъгла. Къщитъ, дърветата и хората не се виждаха прѣзъ нея. По дрехитъ ни бѣха се полѣпили дребни водни капчици. Къмъ пладне мъглата се вдигна, и слънцето пакъ припече. Прѣди нѣколко деня имаше пакъ мъгла. Тя често започна да пада надъ земята.

Прѣди седмица валъ и дѣждъ. Той не приличаше на дѣждоветъ, които валѣха лѣтосъ. Тогава небето се покриваше съ гѣсти тъмни облаци, загърмѣваше, засвѣткваше, заканваха едри

капки, и слѣдъ туй дѣждътъ се изливаше като изъ вѣдро. Лѣтниягъ дѣждъ както бърже идва, тѣй и бърже отминава. Сега небето се покри съ сиви облаци, надвѣсени низко надъ земята. Нито гръмъ, нито свѣтковица. Тихо завалъ дребенъ хладенъ дѣждъ. Валъ цѣли два дни и двѣ нощи и дълбоко намокри земята. Слѣдъ тоя дѣждъ въздухътъ и земята още повече изстинаха. Нощитъ станаха студени.

Сутринъ по земята, трѣвата и камънитъ виждаме налѣпени бѣли снѣжинки. Това е слана. Пекне слънцето, и снѣжинкитъ се прѣвръщатъ въ вѣ вода.